

A Haltermelők Országos Szövetsége és a Halászzati Termék Tanács információs és marketing hírlevele

Legyen versenyhelyzet

Sajnálatos, hogy a halászság munkájának fontosságára zömmel csak a negatív szenzációk hívják fel a társadalom figyelmét. A tiszai régióban elszenvedett cián-szennyezéssel még sokáig foglalkozunk, már csak azért is, mert – Orosz Sándor, a HALTERMOSZ igazgatója szerint – Csernobil óta nem ért minket ekkora természeti katasztrófa. Interjú rovatunkban azonban mégsem ezzel a témával foglalkozunk: Lévai Ferenc, az Aranypony Kistermelők Szövetkezetének ügyvezető elnöke arra hívja fel a figyelmet, hogy nem csak a Romániából érkező cián „mérgezi” a hazai halastavakat és a halászok életét...

• Ön a legutóbbi elnökségi ülésen több olyan problémát is említett, amelyek évek óta nem oldódnak meg, elsősorban az állam magatartása miatt. Hiányolja például a három éve érvényben lévő természetvédelmi törvény végrehajtási utasítását...

– A kollégák nem először hallják tőlem ezeket a problémákat, ők is hozzám hasonlóan szenvednek tőle. Semmihez nem ha-

sonlítható ökológiai katasztrófa, hogy a cián kipucolta a Szamost és a Tiszát, de – ha nem is ilyen mértékű – „cián” itthon is folyamatosan mérgezi az életünket. Mondhatnám azt is, hogy minket nem csak a cián pusztít. Égbekiáltó anomáliának tartom, hogy az 1997-ben elfogadott, a védett területekről, a védett természeti értékekről, vagyis a természetvédelemről szóló tör-

Elnökségi határozatok

Az idén először ülésezett a Haltermelők Országos Szövetségének elnöksége. Több lényeges pont között napirenden szerepelt a 73. OMÉK halászzati kiállításának megszervezése is. Az e témakörben született elnökségi döntést a 3. oldalon ismertetjük.

A 2000. február 2-án tartott ülésen az elnökség elfogadta a „Szövetség munkaterve és az elnökség ülésterve a 2000. évben” címmel benyújtott előterjesztést. Ennek főbb pontjai: a kidolgozott ágazati fejlesztési terv értékelése, tagszervezetek EU csatlakozásra való felkészítése, továbbképzési lehetőségek, piacszerző lehetőségek szélesítése, ponty marketing-kommunikációs program folytatása, ponty termelői ár-probléma megoldása, országos halfőző verseny szervezése, kiállítások szervezése, nemzetközi kapcsolatok építése és ápolása, a 2000. évben megrendezésre kerülő rendezvények időpontjainak elfogadása voltak.

Az Országos Halászzati Bizottság tagjaival és a halászzati igazgatás szakembereivel közösen tartandó szakmai konzultáció kérdéseiről, valamint a MOHOSZ tisztségviselőivel folytatandó tárgyalásról Dr. Orosz Sándor adott egy rövid tájékoztatót, amelyben felhívta az elnökség figyelmét a megvitatásra kerülő témák fontosságára.

A következő napon tartott szakmai konzultáción a tárca halászzati igazgatásában résztvevő személyek, a halászzati felügyelők, az országos halászzati bizottság és a Szövetség munkatársai vettek részt. Napirendre került a halászzati jog haszonbérletére kötött szerződés megszűnésekor a korábbi hasznosító kártalanítása és az újrapályázás menete.

Az elnökségi tagok elfogadták 2 újabb tagszervezet: a Körösi Halász Szövetkezet Horgász Egyesülete és a Tiszai Horgász Egyesület belépését a Szövetség kötelékébe.

Tartalom:

Közös állásfoglalás	2
Készülődés a 73. OMÉK-ra	3
A halászság nem adja fel	4
Kié lesz a halászzati jog?	5
Új támogatási forma	5
A logó használatáról	6
Így látnak minket az EU-ból	7
Haltermelők Országos Szövetségének tisztségviselői	8

vény rendelkezéseit éppen az állam nem tartja be. A minket érintő paragrafus az, hogy azokon a területeken, amelyek – tegyem hozzá joggal – védett státuszt élveznek, a gazdálkodás okszerű korlátozásából adódó veszteségeiért valamilyen szintű kárpótás jár a gazdáknak. Amióta a halászzatban is elterjedt a vállalkozói alapon történő gazdálkodás, azóta vannak e törvénnyel kapcsolatos problémák, hiszen az állami szektorban a kiesett eredményt az állam tulajdonosként pótolja. Azzal senki nem vitatkozik, hogy a törvény véd egyes állatokat, s nem szabad például a kócsagot, vagy a vidrát bántani. Az azonban furcsa, hogy a védett állatok által okozott kár megtérítéséhez nem járul hozzá az állam. A rétimajori halastavunkon 1993-ban – ekkor vettük meg a területet – 16 nemes kócsag fészkel, napjainkban 150 párból álló fészkelő állományunk van. Fehér az ég alja, amikor a kócsagok megérkeznek és az ivadékos tavak vízfelülete is fehér szinte a nap minden szakában, amikor a kócsagok halásznak. Kétségtelen, hogy gyönyörű a lát-

(Folytatás a 8. oldalon)

SZERKESZTI:

Szerkesztő Bizottság

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Hajtun György

Közös állásfoglalás

A Haltermelők Országos Szövetsége és a Magyar Országos Horgász Szövetség vezető tisztségviselői a 2000. év január hó 30. napjától a Szamos és a Tisza folyó szinte teljes szakaszát ért – román területről származó – cianid vízszennyezésről az alábbi közös álláspontot alakították ki

1. A Szamos és a Tisza folyó történetét áttekintve megállapítható, hogy hasonló mértékű toxikus szennyezés még sohasem érte a folyókat. A Szamoson és a Szamos folyó torkolatától a Tisza teljes hazai szakaszán a szennyezés olyan mértékben károsította a folyók élővilágát, amelyre még nem volt példa. Az algák, a zooplankton és egyéb vízi élőszervezetek pusztulása mellett a folyók halállománya is súlyos károsodást szenvedett. A felnövekvő halivadék-állománytól kezdve a növendék és ivarérett halállomány jelentős része elpusztult. Ilyen mértékű pusztulás után a halfauna természetes, emberi beavatkozás nélküli regenerálódása csak igen hosszú idő alatt következhetne be.

2. A folyókat és a hozzájuk kötődő élőhelyeket ért ökológiai katasztrófa felbecsülhetetlen mértékű gazdasági kárt okozott az egész ország, illetve közvetlenül az itt élő, és a vízhez ezer szállal kötődő emberek számára. A folyók haláiból élő halászok és a horgászok több évtizedes munkája, halgazdálkodási befektetései váltak egyik pillanatról a másikra semmivé. Az előzetesen becsült kár értéke meghaladja az egymilliárd forintot, amely becslés nem számol a felnövekvő halállományok elvesztéséből származó hozamkiesésekkel. A Szamos és a Tisza folyókat hasznosító halász- és horgász szervezetek március közepére elkészítik szakmailag alátámasztott kárbecsléseiket, melyekből világosan látszik majd a keletkezett halkárok mértéke.

3. Nem kétséges, hogy az átfogó és összehangolt folyó-rehabilitációs program megkezdéséhez, valamint Magyarország kártérítési követeléseinek megalapozásához egy, a folyók valamennyi életközösségére kiterjedő ökológiai felmérés szükséges. Ennek részeként a szakmai szervezetek fontosnak tartják, hogy a szennyezési hullám és a jégzajlás

levonultával, máris kezdődjenek meg olyan átfogó szakmai kutatások, amelyek a folyók halfaunájában bekövetkezett változásokat feltárják, és irányt mutatnak a halállomány rehabilitációjához. A vizsgálatokhoz jó összehasonlítási alap lehet a Haltenyésztési Kutató Intézet és a Tisza érintett szakaszain dolgozó kutatók munkáiból összeállítható adatsor, valamint a halászati hasznosítók kárbecslései. A kutatásoknak magától értetődően ki kell terjednie a toxikus szennyező anyagok élő szervezetekben való jelenlétének és esetleges beépülésének vizsgálatára.

4. Az érintett halász- és horgász szervezetek már a kárelhárítás időszakában is min-

5. A szakmai érdek-képviselői szervezetek véleménye szerint mind ökológiai, mind pedig gazdasági szempontból fontos, hogy a meginduló kutatások mellett, megfelelő vízminőségi mutatók, kedvező vizsgálati eredmények esetén kezdődjön meg a halállomány rehabilitációja. A tavaszi hónapok során – a legtöbb halfaj szaporodási idejében, a természetes szaporodás segítése és kiegészítése érdekében – meg kell indulnia az őshonos, gazdaságilag értékes fajok és a halfaj szerkezetben fontos, szaporítható egyéb fajok, folyószakaszonkénti összehangolt telepítésének. Különös figyelmet kell fordítani a természetvédelmi oltalom alatt álló fajok visszatelepülésére, állományuk regenerálására. Ennek a munkának a halászati hasznosítók, kutatók, természetvédelmi szervezetek és a szakhatóságok szoros együttműködésén kell alapulnia. A halász- és horgász szervezetek tevékenységük során latba vetik szakmai és anyagi erejüket annak érdekében, hogy mielőbb megkezdődhessenek a halállomány pótlásának rehabilitációs munkái.

6. Kiemelten fontosnak tartjuk, mind az ökológiai felmérés, mind pedig a rehabilitációs munkák szakaszában a szakmai és a laikus közvélemény tájékoztatását. Különösen fontosnak tartjuk ezt a halállományt érintő kérdések esetében, mert csak így szerezhető vissza a térségben érintett horgászok és halfogyasztó emberek bizalma és így előzhető meg a gazdasági károk továbbgyűrűzése a halforgalmazás, az idegenforgalom és a horgász-turizmus területére.

7. Nyilvánvaló azonban, hogy a fentebb vázolt kutatási, rehabilitációs és tájékoztatási programok teljes megvalósításához szükséges pénzeszközök jelenleg nem állnak a szakma rendelkezésére. Ezért a két országos érdek-képviselői szervezet kéri a Magyar Allamot és az illetékes minisztériumokat, hogy törekvéseiket pénzügyileg is megfelelő mértékben támogassák. Legyen ismét élet a folyóknak, hogy élhessenek a folyók mentén élő emberek!

A Szamos folyót és a Tisza-szakaszokat hasznosító halász- és horgász szervezetek vállalják, hogy szakmailag mindent megtesznek a folyók vízi ökoszisztémájának rehabilitációja, a halállomány és a korábbi változatos halfauna mielőbbi visszaállítása érdekében.

A szakemberek bíznak abban, hogy az idén is zsákmányolnak ekkora harcsákat az újraéledt Tiszából

dent elkövettek és elkövetnek a további természeti károk megelőzésére, így például az elpusztult halállomány összegyűjtésére és hatósági előírások szerinti elhelyezésére. Látni kell azonban, hogy e szervezetek, illetve azok tagjai egy ilyen mértékű halpusztulás után bizonytalan ideig nem tudják korábbi tevékenységüket végezni, megélhetésüket, működésüket fenyegető bevételkieséssel kell számolniuk. Ezért igen fontos a katasztrófa által leginkább érintett, a vizet kiválóan ismerő halászok bevonása a kárfelmérés és a rehabilitáció munkáiba, amit a foglalkoztatási alapokból támogatni is szükséges.

Készülődés a 73. OMÉK-ra

Az Országos Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kiállítást 2000. szeptember 2–7. között rendezik meg Budapesten, a Hungexpo területén. A kiállítási koncepció kidolgozását az elnökség által elfogadott szervező bizottság végezte. A bizottság a munka során a megfogalmazott kiállítási célt szem előtt tartva elsősorban a minősített pontyfajták bemutatását határozta meg, szélesítve a palettát néhány egyéb halfajjal is. A kiállítási koncepciót, melyet az elnökség is jóváhagyott, ezúton adjuk közre.

A halászati ágazat a Haltermelők Országos Szövetsége és a Halászati Terméktanács közreműködésével a 2000. évi OMÉK keretében négy területen kíván bemutatkozni:

1. Élőállat-kiállítás és kóstoltatással egybekötött termékbemutató.
2. A halászati marketing-kommunikációs program bemutatása az AMC által támogatott non-profit szervezetek standján.
3. Szakmai program: Halászati Szakmai Nap.
4. Tablókon bemutatott halászati történeti kiállítás az őshonos fajták dokumentációs kiállításának keretében.

1. Élőállat-kiállítás és termékbemutató:

A 2000. évi OMÉK elsősorban a tenyésztett állatok bemutatását szolgálja, amely mellett kiállításra kerülnek a piacon áruként illetve végtérmekeként megjelenő élőállatok is.

Ennek megfelelően a halászati ágazat mintegy 350 m² területen elsősorban minősített pontyfajtákat kíván kiállítani. A kiállítás látványosságát a Magyarországon tenyésztett egyéb halfajok (amúr, busa, compo, harcsa, süllő, csuka, stb.) bemutatásával szeretné fokozni.

A kiállítási bírálatra kerülnek a minősített pontyfajták. A bírálat 3 különböző szempont alapján történik:

1. Termelési tevékenység: 40%
2. Tenyésztői munka (anyatartás, szaporítás): 30%
3. A bemutatott tenyészállatok küllemi bírálata: 30%

Az 1. és 2. szempont értékeléséhez a kiállításon résztvevő halgazdaságok 1999. évre vonatkozó haltermelési és közgazdasági adatait kérjük be. Ez alapján a bíráló bizottság egy elő-bírálat keretében kiválasztja a kiállításon résztvevő halgazdaságok körét.

A kiállításon kerül sor a küllemi bírálat (3. szempont) pontozására, melynek során a bíráló bizottság a halak felszállításának szakszerűségét veszi figyelembe.

A kiállított pontyokat a következő szempontok szerint minősíthetik:

Testforma:	1–5 pont
Pikkelyzet:	1–5 pont
Oldalvonal:	1–5 pont
Kondíció:	1–3 pont
Erkezési állapot:	1–3 pont
Egyöntetűség:	0–3 pont
Osszbenyomás:	1–7 pont.

A bíráló bizottság a halbírálat és az adatelemzések összesítése alapján alakítja ki a résztvevők sorrendjét és a díjazottak körét.

A bírálat várható időpontja: 2000. szeptember 1.

A bírálati szempontok figyelembevételénél a kiállító gazdaságok körében a következő díjak átadására kerülhet sor:

Miniszteri ágazati díj, OMÉK Nagydíj, I. díj, II. díj, III. díj, elismerő oklevél.

Az élőállat kiállítási területen belül marketing célú termékbemutatót is szeretnénk tartani. Ennek keretében kóstolót szervezünk a különböző hazai halételek, elsősorban a ponty népszerűsítése céljából.

2. Marketing-kommunikációs program
Kiindulópont: a soros OMÉK kiemelt fontosságú rendezvény, így vonzza a döntéshozókat, véleményformálókat, szakmai köröket, a médiák képviselőit, a nagyközségeket.

Célunk a termelés, feldolgozás, piacépítés (marketing), kutatás, oktatás, szaknácspada, valamint hazai és nemzetközi

kapcsolatrendszerünk bemutatása. A marketing keretében a bemutatkozás formái:

- informatív tájékoztatás (tablók, kiadványok, prospektusok, szórólapok)
- termékbemutató (vitrinek, tárlók, hűtőpult)
- kóstoltatással egybekötött promóciós tevékenység

A jelenlét és a látogatottság erősítésére intenzív betereelő és helyszíni reklám- és PR akcióval készülünk.

Mind a kiállítási megjelenés, mind pedig a betereelő és helyszíni reklám- és PR akció a halászati ágazat marketing-kommunikációs program egyedi és markáns egységes arculati rendszerében meghatározottak szerint kerül megvalósításra.

3. Halászati Szakmai Nap:

A halászati ágazat 1999. és 2000. évi tevékenységéről, eredményeiről, fontosabb eseményekről stb. 2000. szeptember 5-én de. 10 órakor szakmai előadásokat tartanak a Hungexpo területén kijelölt előadóteremben.

4. Dokumentációs kiállítás
A halászati ágazat az őshonos élőállat-kiállítás keretében rendezett dokumentációs kiállításon önálló tablókval kíván részt venni. A tablók bemutatnák a magyar halászat történetét, az őshonos halfajokat és a pontytenyésztő tagozat szerepét is stb.

A kiállításra jelentkező gazdaságok a jelentkezési lapot illetve az adatkérő lapot a Haltermelők Országos Szövetségétől igényelhetik. A lapokat kitöltve, legkésőbb 2000. március 13-ig a Haltermelők Országos Szövetsége címére kell visszaküldeni.

A 73. OMÉK keretében rendezett halas kiállításról további információkat Kutasy Gabriellától a 355-7019-es telefonszámon lehet kérni.

K. G.

FISH COOP BETÉTI TÁRSASÁG

ajánlatai:

Betéti társaságunk szaknácspadással, ivadék és tenyészhal biztosítással elősegíti a tógazdaságok, természetes vizek ivadékolását.

Zsenge, előnevelt, egy és kétnyaras csuka, süllő, harcsa, ponty, fehér és pettyes busa, amúr ivadékot kínálunk megvételre.

Betéti Társaságunk igény szerint az ivadékot és tenyészhalat a helyszínre szállítja.

Az árak a Halászati Terméktanács ajánlati árait figyelembe véve megállapodás alapján kerülnek meghatározásra.

FISH COOP Betéti Társaság a GALATI „PLASE PESCARRESTI” SA Hálógyár termékeinek kizárólagos magyarországi forgalmazója.

Vállalja: hálók, kötelek, inslégek, háló-cérnák és kötöző anyagok, bálakötöző zsinórok rövid határidővel történő szállítását.

A hálók anyagának vastagsága, színe, szem nagysága, bizonyos határok között a léhész mélysége és hossza egyedileg megválasztható.

Ugyanígy a kötelek, inslégek, hálócérnák és kötöző anyagok vastagsága és színe a megrendelő igénye szerint teljesíthető.

Részletes felvilágosítás:

FISH COOP BT. – CSOMA GÁBOR ügyvezető
5500. Gyomaendrőd, Áchim u. 3/1.

Telefon: 06-30-9-952-187, vagy 06-30-9-554-569, 06-66-386-709 (este)
Telefon/fax: 06-66-386-437, 06-56-446-016

A halászság nem adja fel

A Tisza-vidéki ciánszennyezés jelenleg nem számszerűsíthető, és további beláthatatlan következményekkel járó gazdasági-társadalmi károkat okozott. Az ökológiai katasztrófa egyik kárvallottja a Tisza mentén élő halászság. A tiszai élővilág mielőbbi helyreállításért a halászság mindent megtesz. Az is fontos azonban, hogy a halfogyasztó közönség addig se érezzen hiányt.

Az igen súlyos ciánszennyezés gyilkos hatását még nem tudták teljes mértékben felmérni, jelentette ki a HALTERMOSZ, a Halászati Terméktanács és a MOHOSZ közös sajtótájékoztatóján Gönczy János kormánybiztos, aki a tiszai ügyek rendezésére kapott megbízást. A folyók nem haltak meg, csupán kómban vannak, tette hozzá dr. Orosz Sándor, a Haltermelők Országos Szövetségének (HALTERMOSZ) ügyvezető igazgatója.

Alacsony jövedelem

Bár még nincsenek végleges adatok, de az már most látszik, hogy rossz évet zárt 1999-ben a halászati ágazat – A haltermelés folyamataira az elmúlt 2–3 évben stagnálás volt a jellemző. Az okok között ott szerepel az ár- és belvív okozta kár, hogy nem nőtt a fogyasztás. Tavaly sem vásárolt a hazai fogyasztó éves szinten fejenként 2,7 kilogrammnál több halhúst (a '80-as évek közepén 3,2 kilogrammot is fogyasztottunk), amelyből a hazai termelés 1,7 kilogrammot tesz ki.

A haltermelők jövedelmesség az elmúlt évben sem javult. Orosz Sándor szerint tavaly az év első negyedében az öt évvel ezelőtti árszintre esett vissza a hal átvételi ára, s az év folyamán sem volt jelentős áremelkedés. A fogyasztók mindenesetre élvezhették ennek előnyét, mert karácsonykor – más hústermékekhez képest – olcsón vehették a halat. A nagyobb áruházakban a halat vásárlócsalíként árulták, s a többi árucikk nagyobb forgalmán bejött haszon kompenzálta a hal olcsóságát. A termelők viszont rosszul jártak, s többségük veszteséggel, vagy csak minimális eredménnyel zárta az évet.

A Romániából érkezett ciánszennyezés nem csak a tiszai vizeket és a Szamost tette tönkre, hanem a HALTERMOSZ által tavaly elindított ponty marketing programot is derékba törte. A hazai fogyasztás növelése érdekében indított reklámkampját – erre 15 millió forintot költött a szövetség úgy, hogy az összeg háromnegyed részét az AMC pályázatokon nyerték el – filozófiáját kellett megváltoztatni a ciánmérgezés miatt, mert nem hogy növekedett a fogyasztás, hanem jelentősen visszaesett a kereslet az elmúlt hetekben. A vásárlók elvesztették bizalmukat a hal iránt, mondván, ciánnal mérgezett húst nem vesz-

nek és esznek. A halászság felelősséget érez a lakosság egészségéért, a halászság létét pedig a fogyasztók bizalma határozza meg. A fogyasztó asztalára kerülő hal mennyiség 80 százaléka ponty, ami szinte kizárólag tógazdaságokban termelődik, ezek a halak garantáltan egészségesek, hisz a tógazdaságok vize nem találkozott a ciánszennyezett vízzel. Biztonsággal fogyasztható az élőhal, mely csak egészséges lehet, hiszen a cián a halak azonnali pusztulását okozza. Ugyancsak biztonságos a szigorú élelmiszer-ipari előírások betartásával, azok rendszeres ellenőrzésével készülő, konzerv- és feldolgozott formában piacra kerülő hazai halkészítmények. A bizonytalan származási helyről származó halak fogyasztásától viszont óvott az igazgató.

A ciánmérgezés következtében eddig 100–120 tonna döglött halat fogtak ki és szálítottak el a halászok, a környezetvédők és a vízügyi szakemberek. A halász és horgász szakemberek azt vállallják, hogy március közepére pontos adatokkal rendelkeznek majd a károkat illetően. A régió halásza egyébként nehéz helyzetbe kerültek: 2–400 halász elvesztette megélhetési lehetőségét a ciánmérgezés következtében.

Am ezek a szakemberek kárpótlás címén nem érik be alamizsnával. Azt szeretnék, ha a folyók rehabilitációs, revitalizációs (új életre keltés) munkájában, díjazás ellenében részt vehetnének.

Sérült a tápláléklánc

Ez utóbbi szándékkal Gönczy János is egyetért, mert – véleménye szerint – senki nem ismeri jobban a vizek világát, mint éppen a halászok. Ők tudják, hol ívnak a halak, ismerik az őshonos és védett halfajokat, tehát nélkülözhetetlenek a helyreállítási munkákban. Az ő segítségük nélkül nem tudják kialakítani az európai normáknak is megfelelő monitoring rendszert. Márpedig az ellenőrzési, megfigyelési rendszer kiépítése égetően sürgető feladat.

A halászság és a kormánybiztos által megjelölt kormányzati szándék többé-kevésbé azonos, ám egy ponton vita van közöttük.

Biztonsággal fogyasztható az élőhal, mely csak egészséges lehet, hiszen a cián a halak azonnali pusztulását okozza.

A kormánybiztos szerint a mérgezett folyók egyes szakaszán horgászati tilalmat kell elrendelni a revitalizáció érdekében. Orosz szerint nincs erre szükség, mert a horgászás nem zavarja meg a rehabilitációs folyamatot. A folyó rehabilitációja ugyanis csakis a természettel karöltve oldható meg. Gönczy szerint nem tudni, hogy a tápláléklánc hol és mennyire sérült, egy azonban biztos: több helyen elszakadt a lánc. A pusztulás mértéke azonban nem mérhető még teljesen, miként a kár helyreállításához szükséges pénzösszeg sem ismert. Több milliárd forint kell a helyreállításához, de hogy ezt honnan teremti elő a kormányzat, még nem tudni. Idő kell ahhoz is, hogy megállapíthassák, milyen visszafordíthatatlan kár keletkezett a halállományban.

Orosz úgy véli, hogy 1–2 védett halfaj kipusztulhatott, s ezeket már nem tudják visszatelepíteni sem, de a nagyobb testű halak közül – mint a ponty, a harcsa, a csuka, a busa, az amur – kisebb mértékű pusztulást végeztek a cián, mint amit az első hetekben hittek a szakemberek. Egyes hírek szerint ugyanis ahogy melegszik az idő és a víz, úgy láthatnak nagyobb tömegben harcsát, pontyot és a többi halfajokat. Gönczy János ezt a gondolatot annyival toldotta meg, hogy az emberi beavatkozással csinján kell bánni, hiszen a folyók önmagukat regenerálják. A természet erejére kell bízni magunkat, s nem kell attól tartani, hogy a Tisza „elpontyosodik”.

Lesz halfőző verseny

Kérdésünkre válaszolva Orosz Sándor elmondta: a rehabilitációs munka két részből áll. Egyrészt a létező élővilág természetes szaporodását kell elősegíteni, másrészt az őshonos, gazdaságilag hasznos fajok utánpótlását kell az ökoszisztéma, a biodiverzitás figyelembe vételével megoldani. Ez a folyamat több évig is eltarthat, s nem kell attól tartani, hogy a vízrendszertől idegen halfajok elszaporodnak, tette hozzá az igazgató. Több halfgazdaság felajánlott ivadéktelepítést, ám erre csak akkor kerülhet sor, ha a halak élettere megfelelő lesz. Az ivadék előállításával nincs probléma, hiszen nem csak a szaktudás magas, hanem a keltető kapacitást sem tudja a hazai haltermelés kellően kihasználni. A szarvasi kutató intézetben őrzött génbankból pedig csaknem minden halfaj pótolható.

A halászság nem adja fel, idézte a sajtótájékoztató címét az igazgató. A szövetség mindenképpen szeretné a fogyasztók elvesztett bizalmát vissza hozni. Már csak azért is, mert ciánszennyezés és katasztrófa ide, halpusztulás oda, a halfogyasztás élettani hatásai elvitathatatlanok. S egyáltalán nem tűnik katasztrófa humornak, hogy az idei halfőzőverseny augusztus 26-án éppen Szolnokon rendezik meg, mert ez is igazolja, bíznak a természet öngyógyító erejében és a halászok szakértelmében is.

H. Gy.

Kié lesz a halászati jog?

Nem vitatható, hogy a halászság számára a legfontosabb jogszabály a halászatról és a horgászatról szóló törvény. Nem véletlen tehát, hogy élénk érdeklődés övezte a T/1517. számú törvényjavaslat sorsát, amelyben az igazságügyminiszter – egyéb törvények mellett – kezdeményezte az 1997. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Hhtv.) módosítását is.

Az államszervezetre vonatkozó egyes törvények, továbbá az ingatlan-nyilvántartásról, az egészségügyről, valamint a halászatról és a horgászatról szóló törvények módosításáról rendelkező 1999. évi CXIX. törvényt az Országgyűlés az 1999. december 21-ei ülésnapján fogadta el. A 2000. január 7. napján hatályba lépett új rendelkezések az alaptörvény több lényeges rendelkezését is érintik, de nem került sor a halászati jog alapkérdéseinek gyökeres átalakítására. Erről azért érdemes megemlékezni, mert számtalan esetben lehet találkozni olyan törekvéssel, ami a halászati törvény olyan tervezett módosításán alapul, amit a honatyák végül nem fogadtak el. Nem került sor például a Hhtv. 3. §-ának a módosítására. Ennek megfelelően a halászati jog fogalmát meghatározó rendelkezések nem változtak. A Hhtv. hatályos 3. §-ának szövege a következőket tartalmazza:

„(1) A halászati jog – mint vagyonértékű jog – a halászzal összefüggő jogosultságok és kötelezettségek összessége, amely – ha e törvény másképp nem rendelkezik – a víz tulajdonjogának elválaszthatatlan része.

(2) Holtág, bányató és víztározó esetében a halászati jog a Magyar Államot illeti meg, kivéve az önkormányzati tulajdonban lévő holtágat és bánya tavat, amennyiben a tulajdonos önkormányzat a halászati jogot gyakorolni kívánja.

(3) A halászati jogot az ingatlan-nyilvántartásba be kell jegyezni.

(4) A halászati jog haszonbérbe adható.”

A halászati jog tehát nem vált a meder tulajdonjogának részévé, és – főszabályként – továbbra is a Magyar Államot illeti meg a holtágak, bánya tavak és víztározók halászati joga. Ez utóbbi vízterületi kategóriák fogalmi meghatározásai viszont bekebeleztek a törvény fogalomtárába.

Az állami horgászjegy megszerzéséhez továbbra is szükséges a horgász szervezeti tagság igazolása, és továbbra is lesz fogási napló.

A többségi állami tulajdonban lévő halászati vízterületekkel bővült a Hhtv. szabályai szerinti pályázat útján haszonbérbe adható vizek köre.

A jövőben a halászati vízterület közérdekből (a génállomány megőrzése érdeké-

ben; a természetvédelmi érdekek érvényesítése miatt, vagy oktatási és kutatási célból) különleges rendeltetésűvé is nyilvánítható. A halászati vízterület közérdekből történő különleges rendeltetésűvé nyilvánításából eredő költségek megtérítéséről, valamint a jogosult kártalanításáról a kezdeményező köteles gondoskodni.

Szigorodtak az elektromos eszközökkel való halászat szabályai, de a jövőben az elektromos eszközzel történő halfogás időpontját nem kell bejelenteni a területileg illetékes települési önkormányzat jegyzőjének.

Némileg szigorodtak a halászatot sértő szabályszegések szankciói, és erősödtek a szabályszegőkkel szemben eljáró halőrök és hatóságok jogosítványai.

A változások érintették a halászati hatóságok közötti hatáskörök és feladatkörök megosztását is.

A változások vázlatos áttekintése után érdemes részletesebben foglalkozni a Hhtv. 54. § (2) bekezdésének rendelkezéseivel. Eszerint: „Az államot megillető halászati jog átengedéséről szóló határozatok e törvény hatálybalépésekor állami tulajdonú vizen legkésőbb 2001. január 1. napjával érvényüket veszítik, a halászati jog hasznosítóját pedig ugyanez időpontig illetik meg, illetve terhelik a halászati jog gyakorlásával összefüggő jogok és kötelezettségek.” Ez a kérdés, valamint a Hhtv. szerinti pályázatok kiírásának egyéb témái voltak annak a szakmai konzultációnak a napirendjén, amire a 2000. évi február hó 3. napján került sor Budapesten a halászati hasznosítók képviselőinek és a halászati felügyelőknek a részvételével.

Új támogatási forma

Lapzártánk után jelent meg a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium (FVM) 2000. évre szóló támogatási rendelete. Új elemként – a Halászati Terméktanács és az érdekképviseletek javaslatára – jelent meg az étkezési ponty és busa értékesítés szezonális piac meghosszabbítása után a többlet költségek támogatása, amelyet ezúttal ismertetünk. A többi támogatási formával következő lapszámunkban részletesen foglalkozunk.

1. A támogatás célja a szezonális jellegű előhal kínálat meghosszabbítása (az első félévben) a belföldi halfogyasztás növelése érdekében. A folyamatos halellátást csak az ősszel lehalászott és betárolt halból lehet kielégíteni. A betárolás és onnan a piaci ellátás jelentős többlet költséget – szivattyús vízellátás, oxigén dúsítás, stb. – okoz, valamint a tárolás időtartama alatt halhús csökkenéssel (apadás) is számolni kell.

A többlet költségek mérséklése és a kár-enyhítés érdekében támogatás vehető igénybe.

2. A támogatás igénylésére jogosultak azok a terméktanács tag természetes és jogi személyiségű, valamint jogi személyiség nélküli halgazdaságok, akik saját termelésből és vásárlásból 1999. december 31-ig betárolt élő étkezési pontyot (BTO: 050012 1010), valamint busát (BTO: 050012 1030 és 050012 1040) – 2000. március 1. és május 31. között – közvetlenül a fogyasztó felé értékesítésre, az erre jogosult piaci halkereskedőknek leszámláznak, illetve saját tulajdonú bolthálózatuk részére bizonylaton átadnak.

3. A betárolást a Halászati Terméktanács ellenőrzi és nyilvántartja a folyamatos

értékesítést, valamint a támogatható halmenyiség határáig adhat ki támogatásra jogosító igazolást.

4. Támogatás nem igényelhető:
– horgász célú halértékesítés esetén,
– exportra történő értékesítés esetén, valamint

– a támogatás időtartama alatt importból, más tőz gazdaságtól vagy közvetítő kereskedőtől vásárolt és a fogyasztónak ezután értékesített ponty vagy busa után.

5. A támogatható halmenyiség összesen 2 400 tonna ponty és busa.

6. A támogatás mértéke:

a) 2000. március hónapban értékesített hal után: 10 Ft/kg
b) 2000. április hónapban értékesített hal után: 20 Ft/kg
c) 2000. május hónapban értékesített hal után: 30 Ft/kg

7. A támogatás igényléséhez – a rendeletben foglaltakon túl – mellékelni kell:

a) a terméktanácsi tagságot legalább 2000. január 1-jétől igazoló okiratot, melyet a 1123 Budapest, Vöröskő út 4/B alatt működő Halászati Terméktanács ad ki,
c) a Halászati Terméktanács igazolását az igénybe vehető támogatás összegéről.

Egyen halat finom! falat

A logó használatáról

A Tisza-vidéki ciánszennyezés szinte megsemmisítette az eddigi marketing munkánk eredményeit. A hazai termelésű halak iránt a fogyasztói bizalmatlanság, idegenkedés sajnálatosan nemcsak a Tisza mentén, hanem az ország egész területén érzékelhető. Az ez idáig is igen alacsony (2,7 kg/fő) éves halfogyasztás előre láthatóan tovább fog csökkenni, egyben félő a halimport növekedése. Éppen ezért fontos, hogy a marketing tevékenységet erősítsük, s a logó képe beivódjon a köztudatba.

Az ezévi legfontosabb és legsürgetőbb halászati ágazati marketing feladat a fogyasztók bizalmának megszerzése, illetve visszaszerzése, ezáltal a hazai piaci pozíció megtartása. Ennek megfelelően gondoltuk át a tavaly kidolgozott és megkezdett halászati ágazati marketing-kommunikációs program. A megváltozott fogyasztói magatartás, fogyasztói viselkedés alapján abból indultunk ki, hogy a halászság felelősséget érez a lakosság egészségéért, létét pedig nagyban meghatározza a fogyasztók bizalma. Ebből adódóan biztosak vagyunk abban, hogy halász embertől, haltermelőtől csak egészséges hal kerülhet a fogyasztóhoz.

Az idej marketing-kommunikációs program középpontjában erőteljesen megjelenítjük a halászság felelősségteljes magatartását, egyben hangsúlyozni kívánjuk, hogy a fogyasztók asztalára kerülő halmennyiség 80 százaléka ponty, mely szinte kizárólag tógazdaságokban termelődik. Továbbá azt is, hogy biztonságosan fogyasztható az élőhal, mely csak egészséges lehet, hiszen a cián a halak azonnali pusztulását okozza. Szukolnunk kell azt is, hogy a konzerv- és feldolgozott formában piacra kerülő hazai halkészítmények fogyasztása ugyancsak biztonságos, hiszen

azok igen szigorú élelmiszeripari előírások betartásával és azok rendszeres ellenőrzésével kerülnek piacra. Ezen üzenetekkel adtuk ki a sajtó képviselőinek a február 22.-én tartott sajtótájékoztatón a Halászati Lapok mostani számában is megjelenő közleményt.

Ezen üzenetek folyamatos közlésére, megjelentetésére továbbra is és még hosszú távon szükség van. Az üzeneteket tartalmazó felhívást egy az egyben, ki-ki (termelő és kereskedő) a maga érdekkörében közreadhatja.

Az első ágazati megnyilatkozáson túl további bizalom erősítő közösségi akciókat tervezzünk, melyek során az Önök segítő közreműködésére is számítunk. Az egységes fellépéshez, megjelenéshez kötődően felértékelődött a halászati ágazati embléma szerepe. Az „Egyen halat, finom! falat! – ponty erre gondoltam” vezérmondattal és az azt kiegészítő grafika (együttesen az embléma) következetes és a lehető legtöbb helyen való alkalmazása szintén a bizalom-teremtés fontos eszköze.

Az emblémát itt és most közreadjuk azzal a kéréssel, hogy reklámhordozóikon – receptkártya, reklámtáska, zászló, autóponty, plakát, stb. – saját emblémájuk, logójuk mellett bátran használják. Az embléma használatának legfontosabb szabálya, hogy kizárólag fehér alapon, szín-helyesen, vagy fekete-fehérben alkalmazható. Amennyiben az embléma felhasználásához további információra, vagy segítségre van szükség, úgy azt jelezzék a Haltermelők Országos Szövetségénél.

(1026 Budapest, Vöröskő utca 4/b. Telefon: 355-7019, telefon/fax: 214-2643).

S. V.

Hirdetni is érdemes

Hirdetési feltételek a Magyar Mezőgazdaság mellékleteként megjelenő Halászati Lapok c. információs és marketing hírlevelében

Hirdetések közzétételi költsége:

1/1 oldal fekete-fehér 70.000,-Ft + 25% Áfa

1/4 oldal fekete-fehér 30.000,-Ft + 25% Áfa

Kísérőszín (panthone 287) + % felár

1/2 oldal fekete-fehér 40.000,-Ft + 25% Áfa

PR cikk 60.000,- Ft + 25% Áfa

Többszöri megjelenés esetén kedvezményt nyújtunk az alábbiak szerint:
3 megjelenés után 5%, 6 megjelenés után 10%, 12 megjelenés esetén 15%.

Anyagleadási határidő: lapzárta előtt egy hét.

Hirdetési anyagát kérjük szíveskedjen a Haltermelők Országos Szövetsége címére (1126. Budapest, Vöröskő u. 4/b.) megküldeni.

Így látnak minket az EU-ból

Hogyan ítéli meg az Európai Unió Magyarország gazdasági helyzetét? Erre a kérdésre a közelmúltban megkapott országvéleményből is kiolvashatjuk a választ. A csatlakozási tárgyalások várhatóan az idén megkezdődnek, sok múlik azon, hogy milyen kondíciókkal csatlakozunk Nyugat-Európához. A halászság érdekei a mezőgazdasági érdekszféra egészében ugyan nem meghatározó, de számunkra az a legfontosabb, hogy a halászat a leghisebb megrázkódtatással élje meg a csatlakozás utáni időszakot. Rovatunkban az országvélemény mezőgazdaságra és a halászatra vonatkozó részét közöljük.

Míg az általános gazdasági teljesítmény továbbra is növekedést mutatott Magyarországon 1998-ban és 1999 elején, az agrár-ágazat kibocsátása csökkent az említett két évben. Így a mezőgazdaság részesedése a gazdasági egészben belül csökkenő tendenciát mutat: a mezőgazdaság és az erdészet együttesen kevesebb, mint 6 százalékát képviseli a GDP-nek és a munkaképes lakosság kevesebb, mint 8 százalékát foglalkoztatja.

A mezőgazdaság helyzete

Az 1997-ben bekövetkezett kismértékű csökkenés után a magyar mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek exportja újra növekedett 1998-ban és elérte az 1,038 millió euró értéket. Ez az adat Magyarország Európai Községekbe irányuló összes exportjának 7,2 százaléka. A legfontosabb magyar kiviteli cikk a hús és húskészítmények megközelítőleg 365 millió euró értékben.

A Községek mezőgazdasági termékeinek exportja szintén növekedett 2,8 százalékkal 1997 évhez viszonyítva és így elérve az 546 millió eurót, amely a Magyarországra irányuló összexport 3,3 százaléka. Ezeknek a fejlődési tendenciáknak köszönhetően Magyarország a Községek relációjában pozitív külkereskedelmi mérleget eredményel rendelkezik a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek vonatkozásában, elérve a 493 millió eurót, az 1997 évi 488 millió euróval szemben.

1999 márciusában a Tanács megbízta a Bizottságot, hogy megkezdje a tárgyalásokat a társult országokkal tekintetbe véve a mezőgazdaság területén nyújtott viszonyos kedvezményeket, amelyek erősíteni fogják a kétoldalú kereskedelem gyorsuló és rendszerezett liberalizációját.

Magyarországon a támogatások fő formáját a piaci ártámogató intézkedések jelentik, amelyek a minimálás és irányítás rendszeren alapulnak. A piaci intervenciók rendszer (intervenciók felvásárlás, közraktározás, az intervenciók készletek feldolgozása és értékesítése) exporttámogatásokkal kombinálódik.

Az exporttámogatási rendszer reformja megkezdődött.

Exportengedélyezést alkalmazásnak számos terméknél. A kedvezőtlen adottságú területek (LFAs) termelőinek a mezőgazdasági földterület hektárja után járó, közvetlen kifizetéseket adnak. A felhasznált termelési inputok (kamattámogatás, tőketámogatás és üzemanyag adótámogatás) után járó támogatásokat is fizetnek. 1998-ban új támogatási tervet léptettek életbe a közvetlen kifizetéseknél, amely a mezőgazdasági foglalkoztatást kívánta segíteni. Jövedelemtámogató intézkedéseket vezettek be 1999-ben a szántóföldi kultúrára vonatkozóan. Bevezették a termelők nyilvántartási rendszerét, amely bármilyen támogatási forma igénybevétele előfeltétele.

Hosszú távú stratégia

Magyarországon nincs egységes vidékfejlesztési program. A támogatásokat egyéni intézkedéseken és támogatási terveken keresztül nyújtják (bizonyos mezőgazdasági beruházások számára nyújtott támogatások, minőségi termék-előállításához és földhasználatához kapcsolódó támogatás, falusi turizmus támogatása, szövetkezetek és egyéb bizonyos termékek felvásárlásával és értékesítésével foglalkozó termelői szervezetek támogatása stb.). Jelenleg a programok és költségvetések évesek, de a Kormány elkészített egy olyan hosszútávú stratégiát,

amely többéves tervezés alapjául szolgálhat. Az élelmiszeripari ágazat helyzete továbbra is javul, a privatizált vállalatok szerkezet-átalakítása és modernizációja folytatódik. Az elsődleges feldolgozás (hús, baromfi, gabona, gyümölcs és zöldség) területén az élelmiszerbiztonság, a higiénia és minőség teljes körű harmonizációjához még további lépések szükségesek.

Az állategészségügy területén, a belső piacon és a harmadik országokból érkező im-

portnál alkalmazott állategészségügyi ellenőrzési rendszer továbbra is különbözik az EU rendszerétől. A jelenleg alkalmazott állategészségügyi ellenőrzési rendszer szerint a vizsgálatokat a célállomáson hajtják végre, ahol nincs állat-nyilvántartási rendszer. A határon működő állategészségügyi ellenőrző pontok nem felelnek meg az EU követelményeinek.

Az állati eredetű termékeket feldolgozó gyárak nagy-része még nem felel meg az EU higiéniai és közegészségügyi követelményeinek. A vágóhidak és állati eredetű termékeket feldolgozó üzemekről nemzeti felmérés készül. A HACCP rendszer (kockázat elemzés a kritikus ellenőrzési pontokon) bevezetése szükséges az élelmiszer-feldolgozó egységeknél.

A növény-egészségügyi szektornak tovább kell fejlesztenie a hálózatát annak érdekében, hogy végre tudja hajtani a Községek karantén szabályait, bevezethesse az ún. növény útlevélt, a védett zóna nyilvántartási rendszereket és alkalmazni tudja az EK szabályokat a

növényvédő-szerek és műtrágyák értékesítésére. A növényvédő-szerek és a műtrágyák használatára vonatkozó rendeleteket 1999. júniusában tovább közelítették az EU szabályozáshoz.

Az eddigiek során a pénzügyi eljárásrendet illetően, az Agrárintervenció Központ (AIK) tovább fejlesztésére, és jövőbeni kifizető ügynökséggé történő kijelölésére került sor. Az AIK lesz a felolvas az előcsatlakozási támogatásért (SAPARD) 2000. január 1-től. Jelentős előrelépés történt a Vidékfejlesztési Terv elkészítésében is.

Az elmúlt év során Magyarország némi előrelépést tett a Közös Agrárpolitika közep-távon történő végrehajtására való felkészülésben. Bár egy erős alapról indulva építkezett, a jogharmonizáció lassú ütemben haladt.

A vidékfejlesztés számára történő egységes keretszabályozás kidolgozása szintén további erőfeszítéseket kíván.

Halászat

Egy olyan szárazföldi ország esetében, mint Magyarország ez az ágazat nagyon korlátozott szerepet játszik. Az alapvető jogi szabályozás már létezik. A halászat termelői által igénybe vehető állami támogatások szabályozásai összhangban vannak a halászat és aqua-kultúra állami támogatásainak vizsgálatához kiadott irányelvekkel. A helyi hatóságok tulajdonában lévő vizek halászati jogát szintén szabályozták. További erőfeszítéseket szükséges tenni az olyan intézmények felállítására, amely a származás és fajta szerinti import ellenőrzéshez kapcsolódik illetve a Községi pénzügyi támogatások csatornázásához szükséges. Szükség van továbbá a közös értékesítési szabványok alkalmazását ellenőrző intézmények, az árreferencia rendszerhez kapcsolódó argyűjtés és adatátvitel és a termelői szervezetek elismerési feltételeinek kialakítására.

Magyarországon a támogatások fő formáját a piaci ártámogató intézkedések jelentik, amelyek a minimálás és irányítás rendszeren alapulnak.

A határon működő állategészségügyi ellenőrző pontok nem felelnek meg az EU követelményeinek.

Legyen versenyhelyzet

(Folytatás az 1. oldalról)

vány, de ki fizeti meg a kócsagok menüjét? A törvény egyébként világosan kimondja, hogy végrehajtási utasításban kell szabályozni a természeti területeken keletkezett károk kompenzálását.

• Mekkora a káruk?

– Nem szeretnék számháborút kezdeni, de korrekt felméréseink vannak a károk mértékéről. Akit érdekelnek ezek az adatok, tőlünk megkaphatja. Egyébként a szövetség (HALTERMOSZ) 1998-as jelentésében olvasható, hogy például a szegedi Fehér-tavon, amely az ország legrégebbi védett területe, az 1939-ben megszámlált állományhoz képest mindegyik madárfajnak 5–10-szeres, de akad, amelyiknél százszoros az a tömeg, amely ma ott él és táplálkozik. A természet egyébként gyorsan reagál és regenerálódik, de eltűntek olyan csúcragadozók, mint a sas, így az ember szerepe egyáltalán nem lebecsülendő. A kormorán ma már mindenütt a világon veszélyt jelent a halállományra. A dunai halállomány megritkulása, az őshonos halfajok eltűnése, a termelőhelyek tönkretétele a kormorán lelkén szárad. Az ember nem tudta időben „behúzni” a féket, s ezt a madarat senki sem korlátozza és korlátozza ma sem szaporodásában. De nem csak kormorán, nemes kócsag dézsmálja a halállományt: van vidra, sirály, gém, takarmányfogyasztó szárcsa, récefajok stb. Nincs ezzel semmi baj, csak hogy a haltermelés következtében feldúsult haltömeg által odavonzott és védett állatok pusztítsák a halat, nem kellene eltűnnünk. Azt hiszem, hogy az egyik igazán nagy problémája a magyar halastó területek 60 százalékát kitevő védett területek gazdáinak, hogy a rajta lévő természeti értékek megóvásához az állam semmilyen szinten nem járul hozzá. Törvénytelen módon teszi, illetve nem teszi ezt, mert az említett törvény előír kötelezettségeket is, csak hogy nincs meg a törvény végrehajtási utasítása, így nem lehet a törvényt érvényre juttatni.

• Mi a másik problémakör?

– A víz. Egyetlen európai országban sincs a haltermelésen vízdíj. A halastó a nemzeti vízgazdálkodás szerves része. Amikor aszály van, akkor nagy szükség van a halastavakra, mert éppen a téli csapadékok fogják meg, egyébként a víztömeg 95 százaléka átfolyik az országon. Nekünk a legnagyobb aszály idején is fizetnünk kell a téli vízárt, amely két hónapig problémát okoz, de aztán a hiányát szenvedjük. Mostanság fordult a kocka, túl sok víz maradt meg, itt a bel- és árvíz. A mi szövetségünknek 20 millió forint kára keletkezett

abból, hogy az árvíz a települések szemeit behordta a halastóba, ami aztán elképesztő halpusztulást okozott. A víz kimosta a sertéslepről a koszt, a növényvédő szert a raktárból, de hozta a budi szennyétől a kommunális szemétiig mindent. S ez csak Sárospatak térsége. Hiába nyújtottunk be dokumentumot az FVM hivatalokhoz, a hal nem került fel a listára, jöllehet a baromfitól a vízidisznóig minden kapott támogatást, a hal, amelyiknek a létközége a víz és a legnagyobb kárt szenvedte el, nem. A gátakat elmosta az áradat, a halakat három falun keresztül vitte a víz. A döglött halakat be kellett szállítanunk a fehérje feldolgozóba, ami pénzbe került. A szétázott gátjainkat, elsüllyedt zsilipjeinket helyre kellett állítani, s ehhez semmiféle állami segítséget nem kaptunk. A hal nem volt tárgya az 1999-es bel- és árvíz károk rendezésének, ami – véleményem szerint – ép ésszel nem fogható fel. S ezt kevesen hiszik el, de ezért az árvízért nekünk fizetni is kellett a vízdíjat. A bel- és árvíz nem akadályozza a vízműveket abban, hogy felszámolják a vízszolgáltatási díjat. Az persze nem érdekli őket, hogy a víz a gátak tetején jött be, mint ahogy az sem, hogy a víz minőségétől a hal elpusztul. A szerződés-

ben a vízügy nem vállal felelősséget sem a víz mennyiségéért, sem a minőségéért. A természetes úton idefolyt víz ma többbe kerül, mintha magunk szivattyúznánk.

• **Ha jól tudom a cseh gazdának fizetnek azért, hogy a téli vizet betárolja és megtartsa, mert tudják, hogy augusztusban nagy értéke lesz a víznek...**

– A vízdíj nélkül megtermelt cseh hal a magyarországihoz képest 8 százalékkal olcsóbban, vám nélkül kerül a nyugat-európai piacra, ellehetetlenítve ezzel a magyar exportot. De nem a cseh hal a legnagyobb konkurencia a magán haltermelésnek, hanem az állami szektor. Ez szintén hihetetlennek hangzik, de így van. Az állami szektor – miután a verseny rá nézve nem kötelező, de a halpiac 40 százaléka az övé – bármikor leviszi a termékek árát. Ha megnézzük a magyar halpalettát, azért veszítettük el az 1997. évi halár 40 százalékát, mert a Hortobágyi Halászati Rt. adja legolcsóbban a halat. Ők megtehetik, hogy veszteségesek, mert kapnak állami segítséget – a veszteséget valakinek fizetni kell – mi nem. Jó volna tehát, ha az állam megteremtene a versenyhelyzetet a két szektor között.

H. Gy.

Haltermelők Országos Szövetségének tisztségviselői

Elnökség:

Elnök:

Dr. Csoma Antal

Körösi Halász Szövetkezet, Gyomaendrőd

Elnökhelyettes:

Samu Csaba

Bakonykert Kft., Veszprémvarsány

Igazgató:

Dr. Orosz Sándor

Haltermelők Országos Szövetsége

Tagok:

Borbély Gyula

SILURUS BT., Jászkisér

Dankó István:

Biharugrai Halgazdaság Kft., Biharugra

Gönczy János:

Balatonai Halászati Rt., Siófok

Horváth Ferenc:

Bocskai Halászati Szövetkezet, Hajdúszoboszló

Horváth Zoltán:

H & H Carpio Halászati Kft., Szentlőrinc

Kiss Ferenc:

Délborsodi Halászati és Juhászati Szövetkezet, Gelej

Kopeti Magdolna:

Petőfi Halászati Szövetkezet, Mohács

Lévai Ferenc:

Aranypony Kistermelők Szövetkezete, Százhalombatta

Pintér Ferenc:

Haltermelő és Értékesítő Kft., Nagybaracska

Várad László:

Haltenyésztési Kutatóintézet, Szarvas

Vida András:

Győri Előre Halászati TSz., Kisbajcs

Ellenőrző Bizottság:

Elnök:

Radóczy János

Szabolcsi Halászati Kft., Nyíregyháza

Tagok:

Gulyás Antal:

Tisza Halászati Szövetkezet, Szeged

Dr. Németh István:

Tógazda Halászati Szövetkezet, Százhalombatta

Dr. Pekli József:

Aquint Hungária Kft., Gödöllő

Sárvári György:

Vörösmarty Mezőgazdasági Szövetkezet